

על הגג בפלורנטיין

א

במעגן הסירות עגנה הספינה, שלא תפליג עוד לעולם. ביום חגה עמדה מלוא קומתה וכמגדל צופים בחנה בעיניה המצומצמות את אורחיה הרבים שבאו לקחת חלק בשמחתה. באולם לא היו איש או אישה ברמתה או בגובהה של פרופ' הדסה בילינסון, רופאה בעלת שם בינלאומי. היום היא אפילו חייכה חיוך דק כחוט השערה. מאמריה והרצאותיה בכינוסים בעולם, שתורגמו סימולטאנית לשפות שונות, העניקו לה מעמד בינלאומי. יושבי הראש בכנסים הרפואיים הציגו אותה כפרופסור כבר עשור לפני שזכתה רשמית לתואר. תגליותיה בנושא מיגרנה אצל נשים צוטטו בכנסים ובמאמרים מדעיים. היא הסבירה מדוע נשים סובלות ממיגרנה פי שלושה יותר מגברים. היא פענחה את תופעת האורה במיגרנה, הבזקי אור לבנים וצבעוניים ותופעות של נמלול בזרוע, בפנים, בשפתיים ובלשון. מעטים ידעו כי היא עצמה סובלת מכל אותן תופעות ואת רוב הניסויים שלה בצעה על גופה שלה, בדומה לחוקרי קדחת המערות. התקפי המיגרנה שלה היו פועל יוצא של התקפי הקנאה שלה על בגידותיו התכופות של סיציליאנו, שחלקן אם לא רובן היו פרי הדמיון היצירתי שלה. גם כשדגלו של סיציליאנו היה שמוט, ידיו רעדו וכשראה את הנשים היפות אורו עיניו, אך לא זכר אילו שימושים עשה בהן בבחירותיו...

זה שנים נושאת היא את התואר האלמותי: "רעייתו של פרופסור דנטה סיציליאנו". בזכות כישוריו המוסיקליים, כזמר אופרה חובב וכמושך בקשת עלי כינור, כינו אותו מוקיריו ומעריצותיו בשם החביבה 'פגניני'. דנטה התפרנס בכבוד כמומחה למיגרנות לנשים מתוסכלות. העיתונות הצהובה ידעה לספר עליו כמעט מדי שבוע כי המטופלות שלו מאוהבות בידוען הרווק, שנשק בפדחתו הדלילה את משקוף הקליניקה. הוא אהב אותן יפות ותמירות וידע לרפא אותן במטה קסם, בשיטות ריפוי ייחודיות מלוות ארוחת גורמה, יין טוב ואהבה. כולם מעשה ידיו להתפאר. הן זכו לטיפול מיומן, שמחק באחת את המיגרנה והוכיח פעם נוספת את משנתו כי אישה זועקת כשטוב לה או כשרע לה. כדי ליהנות מתרופות הפלא מבית מדרשו של דנטה הן הופיעו לאחר טיפול של פלסטיקאי, שהוריד עודפי שומן מגופן והוסיף להן סיליקון בפנים ובשדיים. הן טופלו אצל קוסמטיקאית ומאופרות אצל מאפרת, מסורקות בידי מעצב צמרת, ומבושמות בבושם יוקרתי. הן חשפו בפניו את סגור ליבן וכל מה שהתקשו להסתיר. רימוני אהבתן המגודלים הציצו ללא מורא ובמבט חטוף וביד אמונה ידע פגניני לבחון אם אמת באמתחתן או שהן משל ללא נמשל. הן הגיעו אליו ובידיהן ורד או זר חבצלות מפרחי ארצנו, בונבוניירה שוויצרית, בושם צרפתי

של ז'אן פול גוטייה, סיגר הבאנה, וטבק משובח עם התווית 'קפטן בלק רויאל כחול' כדי שיפטם להנאתו את מקטרתו המעוקלת.

חידושיו של דנטה כללו דיקור סיני כדי לאזן המרידיאנים. הוא המליץ על תזונה נכונה ושימוש בצמחי מרפא, שאותם קיבל במשלוחים תכופים מסין ושכנותיה. מיטת הטיפול שלו הייתה מפקידה לפקידה גם למיטת אהבים. לא כל אחת זכתה לכבוד המיוחד והמיוחד הזה. נתונים חיצוניים מלבבים וחשבון בנק פתוח המריצו את הטיפול הראוי. או אז, הוא פרס על המיטה סדין מעומלן, קירב שני כיסאות משני צידי המיטה, שלף מן המקרר הזעיר ביכורי פירות, המדיפים נקטר בוסתנים עם טללי שחר. מזג לגביע בעל רגל גבוהה יין אדום והפר את חריפות הלגימה בגבינה איטלקית משובחת. לאחר הקדימון הקולורני בא המשחק המקדים, שעלה הררים וירד בקעות, עד שנדרש לדיון מעמיק. כשצלחה דרכו 'נשות וינדזור' לא רק עליזות יצאו מעמו אלא גם זכו לבריאות איתנה. הן שכחו מכאבי הצדע עד להתקף המיגרנה הבא.

הן יצאו אל דסק המזכירה כשהן סמוקות לחיים ורוויות עונג ובחיוך מאוזן לאוזן הושיטו למזכירה את כרטיס האשראי וזו במיומנות של מזכירה מסורה חלבה את הכרטיס. לשם הנימוס שאלה: 'בתשלום אחד?' והן השיבו: 'בוודאי, בתשלום אחד!'

כשדנטה נשאל מדוע אינו נושא אישה, השיב בנון-שלנטיות וביוהרה: "אצלנו האיטלקים – לא קונים מינקת שלימה בשביל כוס חלב". פציניטית אחת, שלוחת רסן וחצופה, אך זן נדיר בקרב חוג לקוחותיו, גמלה לו במשפט מחץ משלה: "פרופסור דנטה סיציליאנו, האישה הישראלית שלא איבדה את שפיותה אינה קונה חזרזיר שלם בשביל נקניקיה שדופה, גם אם החזרזיר מסוגל לשיר את כל הרפרטואר של ורדי באַרְנָה בוֹרְוֹנָה". הן גמלו לו ברוחב לב בשטרות ירוקים ושקלו לו שקלים.

כך דחה סיציליאנו כל שביב של רצון להתחתן ולהקים משפחה. עד שיום אחד פגש מתמחה, ששינתה את עולמו מן הקצה לקצה. לפחות לזמן מה. צעירה באמצע שנות העשרים, תמירה משכמה ומעלה, נאה ודקת גזרה, שראתה את הלבן בעיניו של פגניני בגובה העיניים בלי עקבים. הוא פגש אותה במסדרון בית החולים 'רפואה וחיים', כשהסטוסקופ המעמדי, כדרכם של רופאים חסרי-ביטחון, מתבדר לו, על צווארו ומתייפיף כעניבת פרפר, עם כל פסיעה גמלונית, שעשה במסדרון הארוך.

"עלמתי הצעירה, במה אוכל לעזור לך?", פנה אליה במבטא איטלקי מתנגן. "אני מחפשת את פרופסור דנטה סיציליאנו, מומחה למיגרנה. אני אמורה להתמחות אצלו", אמרה בקול חלוש ונרגש, מול עיניו המשוטטות ואפו המרחרחר של זאב ערבות.

"לא יכולת גברתי הצעירה להגיע לכתובת יותר נכונה", סינן מתוך המקטרת המעוקלת המעלה תימרות עשן וניחוח של טבק יוקרתי. הוא בחן אותה משכמה ומטה ומן הבהונות עד לציציות ראשה. מבטו נתקע לרגע קט מול רימוני אהבתה. "סוף סוף פוגשים אישה שלא שאבה שומן, שלא ניפחה את השדיים ולא עשתה מילוי בוטוקס להסרת קמטים", מערכת

הגלגלים בראשו נעה במרץ של מאהב איטלקי צעיר ועז מצח, המשחר לטרף בכיכר ונציה בחברת היונים המטפסות עליו. עם אחת כזאת – חשב במהירות – גם צעירה מאוד, גם משכילה, גם נאה, גם גבוהה במידה הדרושה, גם בעלת פוטנציאל להשתכר יפה – אוצר בלום שלא מוותרים עליו בקלות. היא התיישבה מעברו השני של השולחן בקליניקה שלו והשיבה לשאלותיו שעסקו יותר בה ופחות בלימודיה ובהתמחותה. היא דיברה חרש והוא הנהן בראשו גם כשלא שמע דבר. לבו המריא למחוזות אחרים. עוד באותו יום הוא טלפן אליה: "שלום דוקטור הדסה בילינסון, מדבר פרופסור דנטה סיציליאנו. לא מיצינו היום את השיחה שלנו בקשר להתמחות שלך. אני מזמין אותך לתשע בערב לצריף שלי על הגג בפלורנטין, לשיחה מעמיקה על ההתמחות שלך. הסלוניקאים של פלורנטין כבר יצביעו על הצריף של פרופסור דנטה סיציליאנו".

היא הגיעה לפלורנטין ברבע לתשע. לשאלתה השיב סלוניקאי מבושם: "אה, את מתכוונת לפגניני המניאק, שכל לילה מרים בגג שלו יפהפייה אחרת? למה אליי לא באה אף אחת?! טוב, שיהיה לו לבריאאות. בחרור טוב יימח שמו".

"היה בו משהו מהפנט", סיפרה בערב לכבוד הפרופסורה שלה, "לא יכולתי לסרב להצעה נדיבה של רופא מיומן ובעל שם, שאני אמורה להתמחות אצלו. אל תשכחו שאני מעריצה זמרי אופרה איטלקיים, בעיקר בתחום הרפואה". סביב הצריף היו ערימות של חפצים שבורים וחלודים. עציצים נבולים, שידעו פעם ימים טובים יותר. את פניה הקדימו ריחות של תבשילים איטלקיים ויווניים מבושלים בגבינות ויין.

"פרופסור דנטה סיציליאנו, פגניני לחובבי המוסיקה קיבל פרופסורה בגיל 32", דיבר על עצמו בגוף שלישי תוך שהוא מלטף את חמוקי הכינור שבידו, "מאז עלייתי ארצה אני גר בצריף שהוצב על גג הבית בשכונה הסלוניקאית פלורנטין. בעברו שימש הצריף 'ליפט' למטען שעמו עיליתי ארצה על סיפון האניה Moby Dick. בשעות היום נשמעו בפלורנטין קולות של בתי מלאכה ובלילה חזרו התושבים לסמטאות סלוניקי. עד היום הם אוכלים ושותים בנוסח סלוניקי, מדברים ושרים לאדינו ויוונית".

בדרכה לביתו של פרופסור סיציליאנו הבחינה בדיירי הרחוב, שהלכו בצל הבתים והטו אוזן לשירה ביוונית ובלאדינו, שבקעה מן החלונות הפתוחים. ילדים נשאו מגשים מלאים בקלאווה ורחת לוקום. פה ושם נשמעו צלילי בוזוקי ואקורדיאון, גברים ונשים שתויים שרו שירי נשמה, לגמו אוזו מדולל במים ואכלו 'אבגולמונו' – ציר בשר מועשר באורז ובמיץ לימון, 'מוסקה' – שכבות בשר קצוץ על מרבד של חצילים ועגבניות ו'מיסטה' – פלפלים ועגבניות ממולאים. מעל הכול התנשא ריחו המגרה של ה'סולוואקי' – שיפודי בשר כבש צלויים, טבולים במיץ לימון. כבר בחזר המדרגות החשוך היא הריחה את ריחות

המוסקה, הפלפל הממולא והבבא-גנוש שהצטרפו לריחות השתן החריפים של העוברים ושבבים. סיציליאנו קיבל אותה במאור פנים, רפרף נשיקה על לחיה.

"תרשי לי לקרוא לך דסי. את יכולה לקרוא לי פגניני או דנטה".

"איך אדם בעל שם כמוך מגיע לשכונה עממית כמו פלורנטין? זה עולם רחוק ממני כל כך. אני שייכת למושבה הפולנית ברחוב הירקון, שחיה על צ'ולנט, קוגל, דג מלוח והרבה כרוב, בצל ותפוחי-אדמה. בשבילי לנחות בפלורנטין זה כמו לנחות על הירח".

דנטה לא השיב לשאלתה. הוא ליווה את עצמו בכינור ושר בבריטון את 'ברקורלה', שיר שייטי הגונדולה, מתוך 'סיפורי הופמן' של ז'אן אופנבאך. שירתו חסרת המעצורים מילאה את חלונות פלורנטין. היו שהקשיבו ברוב קשב והיו שהצטרפו לשירת שייטי הגונדולה. בתום השיר נשמעו מבתי השכנים קריאות: 'בראבו פגניני!'

"אתה שר נפלא. אני בטוחה שאתה הזמר הטוב ביותר בקרב רופאי ישראל".

"זאת לא מחמאה".

"מהי שכונת פלורנטין בשבילך?", שאלה.

"פלורנטין מזכירה לי את הפרברים הישנים של איטליה. השכונה הוקמה בשנת 1927 מדרום למסילת הרכבת לירושלים שעשתה דרכה מתחנת הרכבת של יפו. השכונה הוקמה על שטח של פרדס רחב ידיים על-ידי משפחת פלורנטין האמידה מסלונקי שביוון. היא תוכננה כשכונה בורגנית המשלבת מלאכה, תעשייה זעירה ומסחר, לצד בניינים בני שלוש-ארבע קומות, שרחובות צרים מפרידים בין הבתים". הוא מזג לה גביע קיאנטי אדום והצביע על צלחת הגבינות: "זאת אחת הגבינות האיטלקיות המפורסמות בעולם, המיוצרת באותה צורה מזה שמונה מאות שנים, היא הפרמג'אנו ריג'יאנו, גאוות אזור פרמה ורג'ו אמיליה. מיוצרת בסטנדרטים נוקשים מאוד. הגבינה נעשית מחלב פרות הרועות באחו ואוכלות אלפלפה. תהליך ההבחלה נמשך למעלה משנתיים בתנאי לחות גבוהים", ירה בשטף איטלקי והוסיף: "אבותיי הגיעו למילאנו מחבל טוסקנה, המצטיין לא רק ביופיו אלא גם במטבח שלו. שם המשפחה שלנו מצביע כנראה על המוצא הקדום של אבות אבותיי – האי סיציליה. עד כמה שידוע לי לא זורם בעורקיי דם של מאפיונר סיציליאני. ואולי כן. אנחנו האיטלקים אוהבים לבשל ולאכול ולהעריך אוכל טוב. הכרמים על גבעות טוסקנה מניבים יינות משובחים כמו הברונלו והקיאנטי. אין כמו שילוב של יין אדום טוב לצד גבינות פיקורינו ומרזולינו ופטריות כמהין שטעמם אינו נופל ממחירם ואהבה לאישה יפה". לאור צמד פמוטי הכסף הגבוהים היא הבחינה בעיניו הבורקות, ירוקות-אפורות, בשפתיו

הדשנות והאדמדמות ובשפמו הדק בסגנון קלרק גייבל ב'חלף עם הרוח', שהשתלב יפה עם עניבת הפרפר הארגמנית. "עלי לטעום פעם גם את הנזיד שהוא יודע לבשל בעונת החורף הקרה", חשבה.

בבוקר שלמחרת היא כבר כתבה ביומנה האישי את הדיאגנוזה ואת הפרוגנוזה ואפילו את הרצפט: "היום גיליתי בפגניני תכונות מופלאות של אדם, רופא מומחה, בריטון משובח של זמר אופרה וכנר בעל מוניטין, היודע למשוך בקשת על כינור בעל מותניים צרות ואגן רחב ולסחרר ראשה של בתולה המתמסרת לו בקלות. הלילה איבדתי את בתולי בנסיבות מיוחדות, באווירה לטינית. רקדנו טנגו לצלילי גרמפון ישן בעל אוזן בסגנון "His Master Voice", הכלבלב הקשוב לקול אדוניו, בגעגועים לטנגו של כל הזמנים 'נוסטלגיה', מודל 1936. תקליט צרוד וקופצני שהשמיע קול צרוד של גבר מייבב, אבל הצעדים היו מיומנים, הג'סטות מקצועיות והחיבוק בסוף הריקוד היה חם ומעורר. יש בטנגו הרבה פתטיות. היצרים עזים, ארוטיקה במיטבה, הנפש מעורטלת ומתייסרת ממעמקים. געגועים לאישה שהתרחקה. והרי אני כאן. התואר 'שף' קטן עליו. הוא יודע להגיש אוכל טעים בצורה אסתטית של מסעדה יוקרה. לא הייתי רוצה להחמיץ את פגניני. הוריי לא יאהבו את הרעיון שגליציאית מבוצ'ץ', עם ייחוס למשפחת צ'אצ'קס, תתחתן עם ג'יגולו איטלקי. אשמח לחיות עם גבר זה, שיודע לסחרר אישה. מסקנה ראשונה מתצפית אמפירית: הגודל כן קובע. כנראה שנכוננו לי ימי התמחות מרתקים מלווים בדאגה אין סופית. הקנאה היא מתכונות העקרב. אני חושדת בו שלא יסתפק רק בי. בכל הזדמנות יעבור ממיטה למיטה. הוא היה ונשאר ג'יגולו. ארדוף אותו ככל יכולתי, אעקוב אחריו וארד לחייו ולחיי הנשים המפסקות רגליהן למענו. אני הולכת לאהוב אותו ובה בעת לשנוא אותו. הוא יהיה אחראי לנדודי השינה שלי. במגירה שפתחתי אצלו באקראי גיליתי אריזות גדולות של אמצעי מניעה...", חתמה להיום ביומנה וציירה לב אדום, כגימנזיסטית מתחילה.

ב

ביום חגה הדסה הביטה אל העולם ממרום גובהה, 1.91 מ', פחות או יותר. שדיה הגדולים, יחסית לגופה הדק, מלווים אותה מאז המחזור הראשון, רגליה תמיד היו ארוכות ודקות כשני קיסמים שנשאו מעליהם גוף קטן יחסית, פנים עגלגלות, קטנות, של ילדה ממושקפת, עיניים בוהות, חוטם חד, שפתיים דקות כתער ושיניים מצוחצחות. ביום שמחתה השקיפה על האולם ממרומי הסיפון, מעמדת הקברניט. היא בחנה את הקהל הרב, שכלל ידידים וקולגות, שבאו לחגוג את שמחתה עם קבלת הפרופסורה. היו ששמחו בשמחתה מכל הלב והיו שחמתם בערה בהם למראה הצלחתה, אך העמידו פנים של שמחים וטובי לב והטביעו את יגונם בכוסיות של ויסקי או וודקה. חבורת המבושמים אפילו חיבקו ונישקו את כלת השמחה. 'הפרופסורה', קראו לה.

שקט נפל על סיפון הספינה שהפכה לקפה-מסעדה. לתדהמת האורחים פיליפינית מלכסנת עיניים הובילה עגלת נכים, עליה ישב בראש שמוט פרופסור דנטה סיציליאנו. קצף לבן ירד מזוויות פיו. הוא הולבש חליפת טוקסידו עם עניבת פרפר לזכר ימיו הטובים. הוא נראה בוהה ומנותק. בתום השקט התחילו ההתלחשויות: "תראו איך היא פורחת והוא עץ נבול". למראה המבטים הבוהים והתמוהים וההתלחשויות, הדסה נטלה את המיקרופון והצהירה חגיגית: "קהל יקר, אינני מסוגלת לשיר לכם את פרקי האופרה כמו פגניני, אינני יכולה לנגן בכינור כמו פגניני. פרופסור דנטה סיציליאנו הוא גדול הרופאים שהיו בארץ הזאת למיגרנה וגדול המוסיקאים בקרב רופאי ישראל. הישגיו והצלחותיו בתחום הזה הם נושא למחקר. אהבתו למוסיקה, לשירה ולנגינה יכלו לתת לו מקום של כבוד גם בבית האופרה 'לה סקאלה' במילאנו. אני חשה צורך להתוודות היום ולפזר שמועות: היינו שני עולמות, זרים זה לזה, והסכנו צער זה לזה. אין זה סוד שנשים נפלו לרגליו והוא היה כלי שרת של נשות האלפיון העליון, שהרעיפו עליו כל טוב והוא החניף לנשיותן. למעט שלושת הילדים הנפלאים שלנו, חיי הנישואים שלנו היו אבודים מלכתחילה. אני הפולנייה הטיפוסית שהתחנכה במסגרת שמרנית והוא המאהב הלטיני הצבעוני ביותר. לא יכולתי לשנות אותו והוא לא יכול היה לשנות אותי. לפני כמה שנים, במפגש אהבה שלו בדירת המסתור שלו בעליית הגג בפלורנטין, הוא קיבל שבץ מוחי. בצורה מביכה ובאיחור מסוים העביר אותו אמבולנס לאיכילוב. הגברת שחששה להיחשף, נחפזה להעלות עליה את התחתונים והחזייה ולהיעלם. רשמית חיינו יחד בוויולה מהודרת עם בריכת שחייה וגינה מטופחת בשכונה יוקרתית. אני אסירת תודה למדריך ולמנחה פרופסור דנטה סיציליאנו, שפתח בפניי את עולם המיגרנה. הייתה בו גאונות ועממיות. חיינו יחד שלושים שנה, אבל לא נישאנו מעולם. אם היה היום במיטבו, ספק אם היה שמח לראות אותי חוגגת ברוב עם את קבלת הפרופסורה. ודאי היה מתקשה לראות אותי בשיא פריחתי בעודו דועך ומנותק. שתי טעויות עשה דנטה בחייו – האחת – שנשש את חבל הטבור שלו בטוסקנה והגיע ללבנט והטעות השנייה שלו שנכנס לזוגיות. הוא לא ראה בי אשת שעשועים, אלא בת שיח אינטלקטואלי ומקצועי. המחשבה שהוא לא בוחל בנשים אחרות, עשו את הקשר שלנו לבלתי אפשרי".

ג

על המסך ריצדו כל העת תמונות מחייה של כלת הערב. הוקרנו תמונות מן הילדות המוקדמת ועד למסעותיה בעת האחרונה. לפתע ניבטה הדסה על המסך בחברת גבר מתולתל בשיער כסוף, שזוף, מחויך ומאושר. נמוך בחצי ראש ממנה. נצמד אליה ובתחתית התמונה הופיעה כתובת באותיות קידוש לבנה: "זהו ידיד נפשי משורר האהבה הנערץ צבי ד. פייטן". בקהל הרב עברו רחשים: "מי זה?" "איך זה?" "למה זה?" "הוא בקושי מגיע לה עד הפטמות". "איך היא מעוללת זאת לדנטה סיציליאנו?"

הדסה עמדה מול הקהל שגדש את הספינה שחדלה לשוט. עמדה מהוססת, כפופה משהו, זכר לימים שנהגה כמו נערות גבוהות המשתדלות להתכופף עד שקומתן נעשית שחוזה משהו. עשר שנים המתינה לתואר. כל מי שיכול היה לשים לה רגל – שם ללא משוא פנים. היו שראו את הכפור הנובע מפניה החיוורות כסימן להתנשאות. כל העמיתים הגיעו בייצוג מלא למסיבה המפוארת שהדסה ארגנה לעצמה. אלה שהניחו מקלות בגלגלים ואלו שדחפו את הקטר לקראת היום הזה. הם היללו ושיבחו את כלת השמחה בשירי הלל ושבח שכמעט עמדו בתחרות עם האנסמבל הארגנטינאי שניגן טנגו רומנטי ומוסיקה אינדיאנית לצלילי צ'חצ'ס, גיטרה, תופים, חלילית, מירמבו, חליל צד, וכלים אינדיאנים אחרים שהצליחו להקים מן המושבים את הישבנים המפונקים של אדוני בתי החולים בישראל לריקוד טנגו. הדסה הורתה לתזמורת לנוח קמעא, נטלה את המיקרופון ואמרה:

"משפחה יקרה, חברים ועמיתים, אני מבקשת להציג בפניכם ידיד נפש, ששינה את חיי מן הקצה ועד הקצה, את המשורר צבי ד. פייטן. המשורר, נבון עד שורש רעמתו הכסופה, הצמיד נשיקת אוהב לשפתיה של כלת הערב, והיא המשיכה: "בזכותו למדתי לאהוב שירה. לא חולף בוקר שהוא לא קורא לי שיר אהבה משירת העולם ומשירתו. בזכות המשורר שלי יצאתי לחרות מתוך הכבלים של עצמי. הוא שיחרר אותי מפחד גבהים. בעקשנותו הוא העלה אותי על רכבל שהעפילה למרומי מצוקים ולפתע מצאתי את עצמי צופה בעולם מהפסגה. בהודו הוא התעקש שארכב על פיל הודי ענק. חשתי שבעוד רגע אהיה מרמס לרגליו של הפיל, אבל לאכזבת כמה מכם נותרתי בחיים. הוא האיש שהצליח להצחיק אותי יותר מפעם אחת. בחברתו למדתי לצחוק בפעם הראשונה בחיי וחשתי כאישה ללא מתחרות". התדהמה הכללית הייתה בעיצומה.

הדסה השתויה נצמדה למשורר אהבתה, עטפה אותו בזרועותיה והצמידה את שפתיה לשפתיו ואת גופה הגמלוני הצמידה לגופו. התזמורת הדרום אמריקאית ניגנה את הטנגו הארגנטינאי 'נוסטלגיה'. זוגות מילאו את רחבת הריקודים. היא משכה את המשורר צבי ד. פייטן למרכז המעגל והובילה אותו בצעדי טנגו, כשה לטבח יובל. הוא ניסה לחקות את צעדיה הקלילים אך רגליו כשלו. "אני טוב בשירה לא טוב בריקודים", התנצל. "טיפשון, דנטה היה רקדן טנגו מעולה, כך התחילה הזוגיות שלנו". סולן הלהקה הדרום אמריקאית שר כמו לפי הזמנה את שיר הטנגו של הסופר והמשורר הארגנטינאי Enrique Domingo Cadicamo, כפי ששר לה פרופסור סיציליאנו בפגישתם הראשונה על הגג בפלורנטיין:

מה משתוקק אני להשקות את מר לבבי
לשים קץ לטירוף אהבתי
יותר צער ומכאוב מאהבה...

על כן הנה הגעתי
 למחוק את נשיקותיי הישנות
 בנשיקות שפתיים אחרות...
 אם אהבתה יום אחד לבלבה
 מדוע אני תמיד, אבל תמיד
 מוטרד ממחשבה, זו האכזרית?
 רוצה אני להרים כוסית לשנינו
 לשכוח מחשבה עקשנית
 וכך אשוב ואזכור אותה לתמיד...

לצילי המוסיקה הנוסטלגית הזאת, הביטה הדסה בדנטה שמוט ראש בכיסא גלגלים. נדמה היה לה שהטנגו הזה עורר אותו לחיים לשבר שנייה. הוא נע קצת ואולי דמעה זלגה מעינו. הדסה רמזה באצבעה לפיליפינית וזו מיהרה להוביל את העגלה אל מחוץ לספינה. פרופסור דנטה סיציליאנו מלמל הברות עמומות. הפיליפינית ניקתה את זוויות פיו וייצבה את ראשו השמוט.

ג

בחגיגה הגדולה היום שמחו ידידי האמת ומשפחתה הקטנה והרימו כוסות יין משובח וגבינות תקועות בקיסמים. יריביה הרבים, השוחרים לטרף בדרך כלל, הופיעו היום בייצוג מלא ועל פניהם ארשת של שיות תמימות ופיהם התרונן במחמאות מלאות צוף דבש מהול בעוקץ צרעות. לאחר כל דברי השבחה שהרעיפו ידידים ומתחזים, קם גרשון, אביה של הדסה מדור המייסדים של תל-אביב הקטנה, שבילדותו אחז בידו של חיים נחמן בשדרות ח"ן. זקוף כבן תשחורת, שלוב זרועות עם הפיליפינית שלו. חש את עצמו כעלם צעיר המתחרה בעיר בת מאה. גרשון הביט בקהל, הביט בהדסה בתו, ושאל שאלה רטורית: "אתם ודאי שואלים מהו הצופן הגנטי שלי, מחשש שתצטרכו לחיות בחברתה של הדסה עוד עשרות שנים. אן זאת גנטיקה אלא סוד גלוי ואתם מוזמנים לאמץ את נוסחת האלכימיה הזאת: אני הדוניסט, נהנתן תאב חיים, אוהב את מנעמי החיים. סיסמתי: תתבטל ככל האפשר ותנוח לאחר מכן. כנציג מפא"י בהנהלת הסוכנות הסתובבתי בחליפה אפורה גזורה היטב, שרכשתי ב-O.B.G., חולצה מעמדית כחולה ולצווארי 'דג מלוח' אדום, כפי שהמעמד הסוציאליסטי חייב. לאנשים יש כבוד למי שמתלבש יפה, בעיקר כשהמימון הגיע מיהודי התפוצות. התפריט שלי כלל תמיד ארוחה טובה, נשים יפות וצחוק עליז בחברת משוררי האומה - שלונסקי ואלתרמן שמדי יום ביליתי בחברתם. הם שרו לקראתי בקול צרוד ובמבטא מודגש: "עוד לא אכלנו/ עוד לא שתינו/ יבש לנו בגרון/ רב גרשון, הב לנו משקה/ מיט א-ביסל קאצ'קע [ברווז צלוי]/ אז נשירה ונרון". מה לא עשיתי כדי לשמח את

משוררי האומה. הגשתי להם כוסית וודקה ופרוסת סאלאמי והם הרעיפו עלי אהבה. בראשית כל חודש כשקיבלתי את ה'לוקש' [תלוש המשכורת] חצקל איש כסית ארב לי ורוקן לי את הכיסים. הבוהמה של 'כסית' צירפה אותי לשולחנה לא רק בזכות היותי שחקן שחמט מיומן אלא בזכות היותי פקיד נדרש ב'הסוכנות', שבה עבדתי בהתנדבות, כי משכורת בין כה וכה קיבלתי. הבוהמה השתויה אהבה את 'גרשון הנדיב הידוע', שמימן ברוחב לב זנב דג מלוח ושתייה כדת למשוררים ותיקים ולכל החוליגנים הפסקוניאקים, שנצמדו כעלוקות למשוררי 'כסית' ששחו באגמים של אלוהול. סוניה המשיכה לעשות לילות כימים כדי לאפשר לנער השעשועים שלה לבלות עיתותיו בשתייה, בקלפים ובנשים עם חוגי הבוהמה התל-אביבית ובלבד שלא ישב לה על הלב בבית". איזה מזל שסוניה שלי לא הכירה את תפיסת העולם שלי בזכות הבטלה, עבדה שעות רבות ביממה והארנק התפוח שלה היה פתוח תמיד בפניי. ההסכם שלי עם סוניה קבע שתמיד משאירים משהו לחינוך הילדים. כולם סיפרו באותם ימים בגאווה על תנועת הנוער החלוצית גורדוניה, שדגלה בערכי דת העבודה של א"ד גורדון, אך איש מאיתנו לא הרים טוריה מימיו גם אם סיים בהצטיינות את בית הספר החקלאי 'כדורי' או 'מקוה ישראל'. כולם העלו זיכרונות נוראים על מעלליהם במלחמת העולם הראשונה למרות שלא נשאו נשק מימיהם ואפילו לא היו אז בגיל מצוות. חמושים בבגדי חקי תוצרת 'אתא' – חולצה ומכנסי חקי שלושה רבעים, נעליים שחורות כבדות של אברך ישיבה וגרבי חקי ארוכים שבהם תקוע עיפרון 'קופי'. כולם דיברו בגאון על העלייה השלישית, על החלוצים ומייבשי הביצות ועל הקדחת, אך איש מהם לא נקף אצבע ולא ייבש אפילו את הרצפה בספונג'ה בבית. דוד שמענוביץ היה היחיד שלא ייבש ביצות ולא נטע עצי איקליפטוס יונקי מים, אך טבל את הקולמוס שלו בביצות מוכות מלריה. כך באה לעולם 'ביער בחדרה', שבה שיבחה את גיבורי האומה המחרפים את נפשם ומייבשים ביצות וכדי שלא תפסידו הנה תיאור הגיבורים: "עם שחר, עם שחר הוא יקום/ ונטע בביצה אילנות/ להוריש ממנה המוות ולתתה מורשה לחיים.../ עם מלאכי מוות נאבקתם, שריתם עמהם ותוכלו/ ומקורות חייהם הובשתם". לכל הדעות, יצירת מופת הראויה לפרס ישראל ולפרס ביאליק גם יחד. משורר דגול מרבבה זכה, שרחובות בישראל נושאים את שמו. יותר מכול הרשים אותי ב'כסית' אלכסנדר פֶּן הקומוניסט, שיין אדום זרם בעורקיו והדגל האדום התבדר ברוח הפיוטית שלו. הקומוניסט היקר הזה, שהגדיל את אוכלוסיית ארץ ישראל, סיפר על סבו צייד הדובים, שנהרג במסע צייד הרואי בג'ונגלים הנוראים. הוא גם סיפר על הקשר המשפחתי שלו עם הרב שניאור זלמן מלאדי ובאותה נשימה סיפר על אימו בת הרון השבדי ינסן. באחד מלילות הבוהמה השתויה ב'כסית', סיפר המשורר יעקב אורלנד על חברו המשורר נתן אלתרמן: "בין כוסית ראשונה לשלישית היה כפי שהכירוהו כולם: חכם, מפוכח, שנון, רגוע, מקשיב, שתקן / בין שלישית וחמישית היה סגור לבו נפתח / ואלוהים הציץ מתוכו נדיב וטוב עין. לאחר הכוסית השישית, כבר הגיע שלב הגידופים...". בין לבין בא לעולם 'הטור

השביעי' שלו, שהגיש לנו מדינה שלימה על מגש כסף קטן. הוא שר על כוכבים בחוץ וזימר מנגינות על פטיש ומחרשה מבלי שנגע בהם מימיו.

"אבא, למה אתה מספר זיכרונות מ'כסית'? תספר איך הלכתי לאיבוד", אמרה הדסה שהכירה את הרפרטואר העשיר של אבא גרשון.

"הדסה בת החמש הייתה מקור דאגה. היא הייתה יותר גבוהה מילדי הגן, יותר מילדי כיתה אל"ף ובי"ת וכשהגיעה לכיתה גימ"ל נראתה כתלמידה בכיתה חי"ת. בגיל עשר קיבלה מחזור ושני שדיה התחרו ברימונים הגדולים והיפים של שוק הכרמל. המורים והמורות שמרו ממנה מרחק כדי לא להביט בה מלמטה ללמעלה. סוניה חשבה שזה דור חדש של ילדים מגודלים, אבל אני דאגתי מאוד. ציפיתי שדוקטור קליין, המומחה לילדים מגודלים שגדלים על הורמונים, יבלום את הגידול הבלתי מבוקר הזה, כי מי יתחתן עם נערה שראשה בעננים והראש היחיד שיש לה נתקל כל הזמן במשקוף? בפתח חדרו של דוקטור קליין, הפניתי את ראשי לרגע ולתדהמתי לא היה גבול – הילדה נעלמה כאילו בלעה אותה האדמה. חיפשתי אותה כמטורף במסדרונות בית החולים, נכנסתי לכל חדר ושמעתי צעקות של נשים מופתעות שנתפסו במערומיהן. שאלתי רופאים ואחיות ופציינטיים ללא הועיל. הילדה נעלמה. הסתבר כי הדסה חמקה לחזר הניתוח שם כרתו למישהי כליה. לאחר שהניתוח הצליח והפציינטית הלכה לעולם שכולו טוב, יצאה הדסה אל המסדרון, סמוקה כילדת יום הולדת, מלאת חוויות. בסקרנות ובקור רוח סיפרה על חיתוך אברים ועל תפירתם. 'הם תפרו ממשי כמו שאני תופרת שמלה לבובות שלי', אמרה בגאווה. כל ילדה אחרת בגילה, ואולי מבוגרת ממנה, הייתה זועקת ומתעלפת למראה הדם הניתז מהמנותחת המנוחה. בעוד אני מודאג אם לא גנבו מגופה של הדסה איזו כליה, לבלב או שחלה, כמו שעושים בהודו, שם אתה נכנס בגלל ניתוח אפנדיציט ויוצא בלי כליה. לפתע הופיעה המלכה, סמוקה מרוב אושר. הילדה שבדרך כלל אינה מוציאה מילה מיותרת מפיה, הכריזה בקולי קולות במסדרון בית החולים: "שתדע לך אבא, אני אהיה רופאה מנתחת בבית חולים. ראיתי איך חותכים ותופרים ולא פחדתי", פיזזה הילדה כרקדנית טנגו ארגנטינאית. לא יכולתי לנזוף בה. באותו רגע ידעתי שאני מגדל בביתי רופאה מנתחת, שתהיה מסוגלת לערוך בקור רוח ניתוח ראש אפילו לאבא שלה, כאילו הייתה תחת מטר יריות והפגזה קשה בקרבות סטלינגרד. ידעתי שזאת רק שאלה של זמן עד שתהיה פרופסור".

סיפורו של האב בן המאה עורר את הקהל לחיים. הדסה נעמדה כספינקס, שמעה את אביה ובקור רוח אופייני לא הגיבה על דברי האב, שאותם שמעה אין ספור פעמים. היא עמדה וסיפרה בקולה השקט על האנשים שהשפיעו על חייה. היא לא סיפרה מילה וחצי מילה ביום חשוב זה בחייה על דוקטור סיציליאנו בעלה המת, המומחה למיגרנה שחשק במתמחה שלו. הרווק רם הקומה היה גבר מבוקש. אחיות, רופאות, מתמחות עברו את סף חדרו ובלילות בילה איתן על הגג בפלורנטין. בשל תקר בקונדום במשגל חפוז הכניס להיריון אחות רווקה, שסירבה להפיל את עובריה והעדיפה להיות אם חד-הורית עד אחרית ימיה.

הוא הבטיח שיינשא לה אם יקבל את ברכת הוריו במילאנו. התינוק בן השנה ואמו באו לבקר את הוריו במילאנו. היא נדחתה על הסף משום שאינה דוברת איטלקית, משום שהיא נמוכה מדי, משום שהיא רזה מדי. משום שהילד לא נולד בחופה כדת וכדין. אמו דרשה ממנו למצוא בחורה גבוהה כמוהו, שתהיה איטלקייה יפה ובעלת אגן רחב, שתדע לבשל ולגדל ילדים, ושאבא שלה יהיה מספיק עשיר כדי להעניק לזוג ולצאצאיו חיי רווחה. כעבור יום נאלץ להעלות אותה ואת התינוק למטוס שעשה דרכו חזרה לארץ.

הוא החליט שלא להינשא לעולם ואם ברגע של חולשת דעת יציע נישואין הוא יוותר על ברכתה של אמו. אם חפץ חיים הוא עליו לוותר על בת זוג איטלקית, לא בשל מגרעותיה חלילה, אלא בשל המשפחה המורחבת הנשרכת אחריה כשובל. הנשים בחייו היו בעיקר פולניות ורומניות דקות גזרה, צחות עור ותכולות עיניים. זהובות שיער זכו להעדפה. הוא אהב אותן קטנות ובינוניות לאהבה חפזה, אבל חלם על אישה לחיים, שתהיה רמת קומה כמוהו, משכילה ונבונה, שתהיה צייתנית בלי זכות ערעור ושתכבד את משפחתו לפי המסורת הסיציליאנית שאינה יודעת פשרות. חשוב מכל, עליה לשמור לו אמונים עד יומה האחרון ולהתרחק מכל מחזר נתעב. באותה עת, עליה להעלים עין מן הנשים שאיתן הוא יבלה.

=====

ד

ובבחינת אחרון אחרון חביב, בקול רועד משהו היא אמרה: "אני רוצה להציג בפניכם ידיד נפש, איש יקר ואהוב, שאותו הכרתי במסע למרכז אסיה. הייתה לי הזכות להכיר את דודו בן צור, המדריך האולטימטיווי, שכבש את ליבי בידע שלו, בהומור שלו ובחן שלו. הוא המחיש כל אבן, כל מינארט, כל כיפת טורקז. איש של סיפורים ותיאורים. היה זה טיול מאורגן של רופאי המחלקה. כולם הגיעו לטיול עם בני זוגם. רק אני חלמתי על בן זוג שיהיה היפוכו הגמור של דוקטור סיציליאנו, שללא סיבה נראית לעין היה מכריז על שתקה בת כמה שבועות. בכל רגע פנוי במהלך הטיול ישב דודו לצדי כדי שלא אחוש בדידות. הוא היה שונה ממני בכל מובן. ההיכרות ההיא האקראית הייתה לידידות נפש. הוא שינה אותי ללא הכר. הייתי חסומה כמצודה גרמנית מבוצרת. עד לפגישתנו לא ידעתי הומור מהו. לא ידעתי חיוך מהו. קיבלתי את הפציינטים ואת מעט חברותיי בצורה עניינית ותו לא. שפטתי אותם לחיים או למוות. ראיתי את העולם בעיניה של רופאה הממוקדת בהצלת חיים, בקליניקה, בספרות המקצועית, במחקרים, בסטטיסטיקות ובמאמרים שפרסמתי בעיתונות המקצועית. לא הכרתי עד אז חיים מזן אחר. בסופי שבוע ובנדודי השינה הרשיתי לעצמי לשמוע מוסיקה קלאסית. לא החמצתי את הופעות הפילהרמונית. הוא, מה לעשות, נמוך ממני בראש ואולי יותר. בכל ימי מסענו גרנו באגף ה'סינגלס'. ברגע נדיר של אומץ התקשרתי לחדרו קרוב לחצות והזמנתי את עצמי לשותת תה חם של

חצות. בלהטוטים שלו, בחן ברומנטיקה שלו, ביכולת שלו להסעיר אישה, קילף מעליי את הגלדים בזה אחר זה. חדלתי להתבייש בפניו. עוד באותו לילה זכיתי לעיסוי מן הפדחת ועד הבהונות. אהבתי את מגע העור שלו, את צבע העור שלו. את הטמפרטורה שהייתה גבוהה בכמה מעלות מחום הגוף שלי. מאז אינני אותו אדם. גיליתי את נשיותי. בו בלילה החלטתי להפוך אותו למדריך האישי שלי למסעות בעולם, מסע שהתחיל בטופוגרפיה של גוף אישה. הוא נערך למסע, בונה מסלול והופך לבן לווייה הכי מקצועי שתפקידו להראות לי את העולם, לספר לי על העולם, להעלות משל ולצידו נמשל, להעלות צחוק או חיוך על שפתיי, לבדר אותי ולגרות אותי. הוא ניחן באומץ לב רב והוא דרש ממני אומץ לב.
 //אני המפוחדת עד מוות מגבהים חששתי מהתקף ורטיגו, ובכל זאת רכבתי בחברתו על פילים הודיים אדירי קומה שאפילו אני הגדולה שזכיתי אצלו לכינוי 'ג'ירפה' חשתי כי אני נמצאת במרומי מגדל. ג'ירפה רכובה על פיל. מסעות הפילים הפכו את מעיי ופחדתי פחד מוות. הגעתי למסקנה שאדם חסר פחד כמוהו סובל מחלת נפש קשה, בעיקר לאחר שאילץ אותי לטפס עמו לקרחוני-עד. נסענו ברכבל פתוח של גולשים או בקרון. אני המפוחדת עד מוות שכבתי על הרצפה, בין רגליהם של נוסעים אחרים, אוחות ברגליו. כשהגענו לפסגה, כולי שטופה זיעה קרה, אט אט הזדקפתי מן הרצפה ובחנתי את העולם שסביבי. אז נתגלה לנגד עיניי הנוף האלוהי, העמק במלוא תפארתו עם האגם הלכוד בין ההרים וספינות מהלכות בו. אני מביטה ולא מאמינה שאני מלכת הפחד עליתי לגובה כה רב. העננים מתחתנו, השלגים והקרחונים מסביבנו ובחורים שבין העננים עולם ירוק וכחול. עיקר שכחתי, כל בוקר במסעותינו המשותפים הוא קרא בפניי או דקלם לי שיר אהבה, מזמור תפילה שכתבו מיטב משוררי העולם. כולם נכבשו בקסם האהבה, כולם כתבו על כך שירים. אשמח אם דודו". המצגת חזרה והציגה את המדריך האהוב, סופר ואיש ספר, שנטל מיקרופון

הדסה הלכה וגבהה מיום ליום בהגיעה לכיתה א', היו כולם בטוחים בבית הספר שהיא טעתה בכיתה. אימה, מורה להתעמלות, ספורטאית וממייסדות וינגייט,

לאסתי אהובת ליבי

שלפעמים יוצאת מגידרה וברוך השם גם חוזרת

מוגש לך ביצוע מרגש ואת כאוהבת מוסיקה אפילו יותר מאשר את עבדך הנרצע

ודאי שתיהני.

שלך

ב"צ

רעיון מקסים ליום של כיף בצפון

שלך

הדסה יקרה,

אינני מבין מדוע את מתבצרת בתוך עצמך ולא משיבה על מכתביי? אני חש כי עלינו להבהיר דברים ולסגור מעגלים. לא ייתכן שלאחר שנים ארוכות של ביחד עם הרבה רגש ומעורבות אישית נסיים קשר זה בטריקת דלת. אנחנו אנשים בוגרים וחשוב שנשוחח ונבהיר דברים.

אשמח אם תתפני מחר אחר הצהריים וניפגש במרומי הר הצופים לשיחה מעמיקה ולהבהרה הדדית.

אינני מוצא מנוחה לעצמי שהאדם היקר ביותר לי פרח מהקן והותיר אחריו לב שבור.

אסתי דרלינג,

לא האמנתי שאי פעם בחיי אשתחווה אפיים בפני אישה, אקוד קידה, אסיר את הפיאה שאין לי ואומר לה: אהבתיך. והנה אני עושה זאת ללא בושה ונרגש כמו בן תשחורת. שמעתי היום את קולך וחשתי את כולך.

אנא, התאוששי, חזרי לזרועותיי, לנשיקותיי וליקוקיי. מבטיח לבלוע אותך - ויש מה - ממצחך ועד בהונות רגלייך.

בואי ילדה, ניסע לים המלח, לצימר בצפון. אקח הלואה בשוק האפור וניסע לסוף שבוע לקפריסין ולמקום יפה באגן הים התיכון ולא נצא מן החדר עד שובנו לשדה התעופה. נשוחח, נלבן, נביט זה בזו וזו בזה, נתחבק ונעמיק חדור זה לליבו של זו. אקרא לך שירים לפני שכבר לא אוכל לפרוט על מיתרי קולי.

כל יום שחולף לבלי שוב מוחק עוד הזדמנות פז להיות ביחד, כאותו נר נשמה שהשמן בו הולך וכלה עד לגוויעתו.

את פשוט חסרה לי, ילדה קטנה מגודלת.

נשיקות ככוכבי השמים לרוב

שלך למרות הכול

לא מתחנף, לא מתרפס, לא פוחד אולי פשוט...מתגעגע.

לא מתחנף, לא מתרפס, ללא פוחד אולי פשוט...מתגעגע. כן מתגעגע ועצוב.

למה אני רוגז עלייך? כי את מייחסת לי דברים שלא היו ולא נבראו. לא היה לי ואין לי ולא יהיה לי דבר וחצי דבר

עם הגברת הזאת. היא לא מעניינת אותי. ואת בשלך מחריבה קשר עמוק כל כך על כלום. אני מקווה שאין לך תחליפים אחרים. עם כל צניעותי הידועה ברבים, אני בטוח שלא יגיעו לקרסוליי בכל המובנים הגלויים והסמויים. לי עדיין אין בשלב הזה דבר ואיני יכול ליזום עדיין דבר. כנראה אני עדיין 'יושב שבעה' על קשר נפלא שהיה ואת במחי דמיון פרוע חירבנת אותו. איך אפשר ביום אחד להצהיר לפני למעלה ממאה אורחים על 'ידיד הנפש הסופר בן-ציון דוד יהושע' וביום שלמחרת להשליך אותי לביב שופכין? לפרויד ואדלר פתרונים.

דרך אגב בדפי זהב בתל-אביב את מופיעה עדיין כד"ר. בראשל"צ - כנראה בהשפעת הטיילים המתקרבים - את כבר פרופ'. ראיתי את תמונתך באינטרנט. א. את יפה יותר בחיים [אני לא מחניף. זה מידיעה אישית]; ב. חשתי צביטה בין הבטן לסנטר...

אגב, ממאיירסדורף התקשרו ושאלו: 'מה נשתנה?'.

ואחרון - אני כבר מכיר אותך - את בשלך... נוקשה ולא משתנה ועקיצתה עקיצת עקרב. לצערי אין מענה רפואי לעקיצה הממיתה שלך.

את מייחסת לי דברים שלא היו ולא נבראו. לא היה לי ואין לי ולא יהיה לי דבר וחצי דבר

את מייחסת לי דברים שלא היו ולא נבראו. לא היה לי ואין לי ולא יהיה לי דבר וחצי דבר

עם הגברת הזאת. היא לא מעניינת אותי. ואת ממניעים לא מובנים מחריבה קשר עמוק על לא כלום. אני מקווה שעדיין אין לך תחליפים. לי אין בשלב הזה דבר ואיני יכול עדיין ליזום דבר.

איך אפשר ביום אחד להצהיר קבל למעלה ממאה אורחים נכבדים וקרובי משפחה על 'ידיד הנפש הסופר בן-ציון דוד יהושע' וביום שלמחרת לפרק את הקשר הזה? לך ולאלוהים פתרונים.

לא מתחנף, לא מתרפס, לא פוחד אולי פשוט... מתגעגע.

את מייחסת לי דברים שלא היו ולא נבראו. לא היה לי ואין לי ולא יהיה לי דבר וחצי דבר

את מייחסת לי דברים שלא היו ולא נבראו. לא היה לי ואין לי ולא יהיה לי דבר וחצי דבר

עם הגברת הזאת. היא לא מעניינת אותי. ואת ממניעים לא מובנים מחריבה קשר עמוק על לא כלום. אני מקווה שעדיין אין לך תחליפים. לי אין בשלב הזה דבר ואיני יכול עדיין ליזום דבר.

איך אפשר ביום אחד להצהיר קבל למעלה ממאה אורחים נכבדים וקרובי משפחה על 'ידיד הנפש הסופר בן-ציון דוד יהושע' וביום שלמחרת לפרק את הקשר הזה? לך ולאלוהים פתרונים.

פרופ' נכבדה,

כמה חבל שנולדים בעולמנו אנשים מוכשרים בתחומים רבים אך חסרים לחלוטין חוש הומור והסובלים ממיזנתרופיה ומלאים קינאה וחשדות לא מבוססים.

אני מאוד מקווה שהמחקרים האמפריים בעולם האקדימי אמינים יותר מחוות הדעת השגויות שלך על 'ג'יגולוס אולטימטיווים'. כמומחה לענייני דרום איטליה והמאפיה מצאתי שאין ולא כלום בין קשר רב שנתי, אוהב ומפנק לבין ביצוע

חד-פעמי של ג'יגולו, שרץ לאחר מעשה להפקיד את התמורה בבנק. הלוואי והיו בי את מיליארדי הזרעונים המצויים באשכיו של ג'יגולו מצוי, היורה לכל עבר את חיציו. מה לעשות, כבר אינני מוסלמי שאהיד שיש לו זיקפת נצח.

מוזר, שבין התבגרות מנטלית לבין תארים אקדמיים אין קשר [האם פרופסורה מביאה לשכרון חושים?]. חבל שהקשר שלך עם העולם הוא קשר גורדי, שלפי המיתולוגיה היוונית גורדיוס מלך פיריגיה קשר קשר מסובך שאיש לא יכל להתירו. החוזים בכוכבים אמרו שמי שיתיר את הקשר המסובך יזכה למשול על כל אסיה. אלכסנדר מוקדון הצליח להתיר את הקשר באיבחת חרב. כך, באיבחת חרב, ללא סיבה, כרתת את הענף שעליו ישבת [שאלו רבנית ריפורמית למה היא לא עושה גם בריתות, השיבה: אני לא כורתת את הענף שעליו אני יושבת]. מתוך תיבת הפנדורה יצאו לפתע כל מיני מריעין בישין, שדים ורוחות, שלטון הרוע והחושך בהתגלמותם וחשדנות עיוורת הלוקה בחולניות הדורשת מרפא [ויפה שעה אחת קודם],

חז"לינו זכרונם לברכה ידעו לומר דברים של טעם: 'הפוסל במומו פוסל'. להרגשתי, את רוקדת לא רק טנגו [קומפרסיטה] בשניים אלא את רוקדת את החיים עם כמה פרטנרים בעת ובעונה אחת. שימשתי לך מן הסתם תחליף לחברות של אמת כל עוד יצאת מסופקת בתשוקותיך.

אני מאחל לך:

1. שהמלאך רפאל ידאג שתהיי בריאה פיזית וגם מנטלית.
2. שהקדוש ברוך הוא המזווג זיווגים יספק לך בן זוג שיספק אותך השכם והערב, ואת יודעת מה - שיהיה גם אינטלקטואל ואנושי לא פחות ממני.
3. שהשטן או לוציפר יעניקו לך בינה, שלא תרדי לחייו בחשדנות חסרת שחר ושתביני סוף סוף מהם יחסי אמון.

ואחרון - למען הגילוי הנאות - זכרתי לך חסד הימים היפים והשעות המופלאות שבילינו יחד. מה שזה אומר, שיש לך ימים ושעות של הארה.

אל דאגה, אשלח לך לא את 'על העיוורון' אלא את ה'מוות לסרוגין'. הקדמונים קבעו שבכל פרידה יש קמצוץ של מוות.

הנה בלי כוונה הארכתי בדבריי.

>

מתחנף? מתרפס? פוחד?

יש לך סיבות טובות.....

מוטב שכלת השמחה תחטוף דלקת ריאות (מובטח לה מקום אשפוז במרכז רפואי ידוע לשמצה).

לחלופין, עוד לא מאוחר לדחות את האירוע ה"תרבותי" לתשעה באב.....

אם אלהים יהיה בעזרך, טווח הירי של הקאסאמים שמאיים על ת"א ירתיע את המוזמנים והלא-מוזמנים...

שלך כתמיד

Persona non-grata

----- Original Message -----

From: Benzion David Yehoshua

To: eazizi@bezeqint.net

Sent: Friday, January 02, 2009 5:20 AM

Subject: Fw: Fw: Fw: Tango en peinture

למרות שאני כועס עלייך אפילו מאוד, לא יכולתי שלא לשלוח לך את הטנגו
במיטבו עם מיטב ציורי טנגו.

אולי בזכות העבר?

>

מתחנף? מתרפס? פוחד?

יש לך סיבות טובות.....

מוטב שכלת השמחה תחטוף דלקת ריאות (מובטח לה מקום אשפוז במרכז
רפואי ידוע לשמצה).

לחלופין, עוד לא מאוחר לדחות את האירוע ה"תרבותי" לתשעה באב.....

אם אלהים יהיה בעזרך, טווח הירי של הקאסאמים שמאיים על ת"א ירתיע את
המוזמנים והלא-מוזמנים...

שלך כתמיד

Persona non-grata

----- Original Message -----

למרות שאני כועס עלייך אפילו מאוד, לא יכולתי שלא לשלוח לך את הטנגו
במיטבו עם מיטב ציורי טנגו.

אולי בזכות העבר?

אעלב מאוד אם לא תתייחסי בחיוב לפנייתי.

שלך בכל רמ"ח

מתוך הרגל ישן, כנראה, הצצתי ב'ידיעות אחרונות' בהורוסקופ של מזל עקרב וכך נכתב: "כל הקשור לרגשות מלווה בבלבול רב. ייתכן שהופעתו מחדש של מישוהו בחייכם לאחר תקופה ממושכת של פירוד, תעורר שאלות לגבי קשר אחר שבו אתם מעורבים". האם הגברת מרים בנימיני מכירה אותך? שוחחה איתך? אינסטינקט אומר לי: שחיפשת תירוץ לפירוד רק כדי לתת צ'אנס לקשר עם מישוהו שנראה לך 'הכי אחלה בעולם'. אני מקווה ומייחל בשבילך שהוא יאהב אותך כמו שאיזה תאום יתום חש כלפייך ושילחת אותו בתירוץ של 'שה"י פה"י' [הסבר במילון].

האמיני, אם היית משוחחת איתי בכנות, הייתי מפנה את הדרך לטובת קשר מבטיח יותר.

ב"צ

הדסה יקרה,

הנה לך שיר שכתבתי למענך, פרופסורית יקרה, שיר על אהובה שהתרחקה:

באהבה

הלילה בא ואין שינה

בכוכבים אביט בעננה

מדי אראה חרמש הלבנה

אזכור את חמוקי עינה.
מה גורלי צפן עתיד לי
מי זה האיש אשר יגיד לי.

הדסה יקרה,

כחובבת שירה, אני שמח לשלוח לך, צ'ילבה יקרה, שיר של משוררת קוריאנית:

אישה

מאת סו-איק לי

היא לילה חשוך,

חושך שאינו מתעורר גם כשאני מנענע אותו.

הדלקתי אור כדי לפגוש

אישה נמוגה בלבן.

והחושך, כאליבי, שוב הפך

לאישה, היכן את מסתתרת?

הדסה יקרה

אני מקווה שאת בריאה ומאושרת.

אשמח לשמוע ממך.

הדסה,

זוכרת את פאריס? את נוטרדאם? היו זמנים

פעם היית אחרת. היית אדם מן היישוב. לאן נעלם כל זה?

נראה שהגיבן מנוטרדאם והדמונים על קירות הנוטרדאם השתלטו על רוח האדם.

הדסה, תקני אותי אם אני טועה. יש לי הרגשה שסביבך יועצות רעות שנתנו לך עצות לא ראויות שהותירו אותך בידיים ריקות.

אני מגיש לך סולם, רדי מעל העץ הגבוה, אני לבדי הלילה בירושלים [ומחר יום בחירות] בואי אליי כמו בימים והלילות של פעם, נבלה בנעימים באוכל, בשיחה וככל שהנפש תחפוץ.

אל תהיי מרשעת כי אינך כזאת, אשרי לי את בואך בכל שעה שתרצי. אחכה לך.

שלך בכל מאודי

מזל עקרב שייך לקבוצת המזלות הקבועים, וליסוד המים. מזל עקרב הוא מזל מופנם, סגור וחשדן, ובצדק: בעיניו, העולם הוא מקום עויין, ויש לנהוג כלפיו בחשדנות ראויה עד שהוא מוכיח את עצמו - ולא להיפך. העולם חושב אחרת? לעקרב לא איכפת: יש לו מספיק אופי כדי לעמוד בנחישות מול רצונות הכלל כשזה לא מתאים לו. ואכן, העקרב אינו מתמסר בקלות: הוא דורש הוכחות בשטח שהוא באמת יכול לסמוך עליך. יקח לו הרבה מאוד זמן עד שהוא יפתח את החלון ויזמין אותך להיכנס. אבל משנכנסת, זכית לחבר אמיתי לכל החיים, ובכל מצב.

אז כמו שראינו, העקרב הוא קטן-אמונה: מגיל צעיר החיים לימדו אותו שלא משתלם להיות אופטימי, וכל רגע הם ממשיכים להוכיח את זה מחדש. מה עושים העקרבים בנידון? עורכים בדיקות קבלה קפדניות, לא רק לידידים, אלא גם לבני זוג פוטנציאליים, ובעצם למי לא?

חשוב לזכור שהעקרב מאוד נאמן. לכן הוא גם דורש את הנאמנות הזו מהזולת, ולא מוכן להתפשר עליה. אולי משום כך הוא נראה לאחרים מאוד טוטאלי, הולך עד הסוף, ולא עושה חשבון כשמשהו מדליק אותו - אז הוא עלול להיכנס למקום אובססיבי מאוד ובלתי מתפשר, וגם לא קל לו עצמו. בגלל שהעקרב נשלט על ידי כוכב פלוטו, האחראי על הצורך לחוות כל דבר בצורה טוטאלית, נראה לעיתים שהעקרב אוהב לעשות לעצמו חיים קשים, לצאת עם טיפוסים לא קלים ולדרוש מעצמו ומהסביבה לא מעט.

העקרב גם יצירתי מאוד, מנסה ללכת עם מה שהוא מרגיש מעל הכל, ולא להתפשר על הרגשות שלו. המחוייבות שלו לעצמו ולדברים שלו מאוד עמוקה, ועלולה להפוך אותו לקיצוני ולקנאי נוראי, לרכושן לא קטן ולמישהו שלא מוכן לוותר על דברים שמעניקים לו משמעות, כוח וכסף. כשהעקרב לא מקבל את מה שהוא רוצה הוא לא מוותר - הוא רק לא יראה לך את זה. אבל אל תטעה - עקרב אמיתי לא שוכח ולא סולח, ויום אחד המעגל הקטן שלו עם העולם ייסגר...

תחזית שנתית

כוכב יופיטר במזל דלי ידגיש את כל מה שקשור לבית ולמשפחה בחייכם, עקרבים. בשנה הקודמת שיפרתם לא מעט את התקשורת שלכם עם העולם והסביבה הקרובה. כעת, תקשורתיים ואקטיביים יותר, הגיע הזמן לחזור לקרקע ולהשקיע בה.

יופיטר מביא איתו את היכולת להעמיק את השורשים שלכם ולהרחיב את התקשורת עם המעגל המשפחתי הקרוב והרחוק. נראה שמיקום הצמיחה

האמיתי שלכם הוא הבית וסביבתו עכשיו: בעבודה בתוך הבית, בהשקעת אנרגיה טובה יותר עם אנשים קרובים ובשיפור יחסים עם בני המשפחה. זה בדיוק הזמן ליהנות ממילוי מצברים נעים בחיק המשפחה, לפתוח אפשרויות בילוי חדשות עם בני הבית ולנקות משקעים רגשיים שהצטברו בשנה החולפת עם אנשים הקרובים לכם.

אבל המיקוד העיקרי שלכם השנה הוא בפעילותו של פלוטו, שליט המזל שלכם, ששווה לו עכשיו במזל גדי למשך 16 השנים הבאות ומכריח אתכם לתקשר קצת אחרת עם העולם. בשנה הקודמת שהה כאן יופיטר והביא איתו לא מעט קשרים נעימים ואופטימיים, כולל תקשורת עם חו"ל. אולם פלוטו עושה עבודת עומק: הוא מלמד אתכם לא רק לבטא רגשות, אלא גם להעצים אותם ולהשתמש בהם כדי לקדם את עצמכם בעולם. טיפול פסיכולוגי, אימון אישי, דיאלוג מחודש עם הגוף שלכם וחזרה לכושר פיזי - כל אלה יכולים להיות חלק מהתהליך המרתק שתעברו בשנים הקרובות, תוך חידוש התקשורת עם עצמכם, הרגשות והגוף שלכם.

מעברו של סטורן למזל מאזניים יביא איתו לא מעט לחצים שמאחורי הקלעים בחודש אוקטובר והלאה. לחצים אלה עשויים להיות קשורים לצד הכלכלי של החיים ולקושי לבנות גבולות מוגדרים ביחסים. נסו לשתף אחרים ולא לצבור לחצים עד שיתפרצו. יוני ויולי הם חודשים לא קלים מבחינתכם: חשוב לעשות קצת פחות ולנוח הרבה יותר, והיזהרו שלא להסתבך בריבים מיותרים. בנובמבר ודצמבר – זמן לרוץ קדימה, להפגין שליטה ולשפר יחסים עם סמכויות.

נו, תאומים, על כל המשתמע. הירח
 מזמין אתכם להשקיע יותר בבית
 כל לא רק בעבודות היומיום, אלא גם
 מול בני הבית, עם מחוות פעוטות של רצון
 ת לשניצל או לכדורי הבשר, גלידה בלתי
 ה מהפריזר ושיחה כנה עד לשעות

למזלות האויר השכלתניים, ולקבוצת
 ננים. בקבוצה זו המזלות מעבירים אנרגיה
 , וחברי הקבוצה נוטים להשתנות לשנות
 התאומים הוא השלישי בגלגל המזלות.
 בטלה והאוכל בשור - בתאומים התינוק
 זבעיה רק שלפעמים הוא לא סותם את

נשלטו על ידי מרקורי - השליח
 היוונית, שתמיד נמצא בשליחות כלשהי.
 תקשורת חשוב מאוד לתאומים. זה מזל
 : להזיז אנרגיה, פיזית או מילולית. הראש
 רבה, אבל המחשבות שלו לא תמיד
 עסוק מאוד בלאסוף אינפורמציה ולהעביר
 כדי לפנות מקום ל... אינפורמציה חדשה.
 התאומים נחשב למזל אינטליגנטי ביותר,
 זות הבזק כל דבר חדש ומיישם אותו
 ועביר אותו הלאה...).

אלוף בלימוד שפות ודרכי ביטוי. אין פלא

יב עליו הוא מילים, וכמה שיותר – יותר
 ם אלופים בלשכנע, ונחשבים לאנשי
 ים ביותר, גם של עצמם. הבעיה העיקרית
 ם משתעממים מהר. אם קשה לך לעניין
 אי לא ליצור אתם קשר מלכתחילה.

נ היתה לא קלה עבורכם, בלשון המעטה.
 ה האחרונה של כוכב פלוטו במזל קשת
 שדרש מכם לא מעט ועשה לכם חיים לא
 במערכות היחסים. גם סטורן הכביד עם
 ם שכנגד, שדרש מכם לא מעט, גם בנושאי
 אורנוס יצר ניתוקים ושינויים בחיי אלה
 שבוע השני של המזל ויופיטר במזל גדי
 ם לשורדים אמיתיים.

ו אתם חוזרים לעצמכם ולסקרנות שלכם.
 פיטר למזל דלי מביא איתו את הצורך
 קים והתפתחות אישית. נושאים אלה
 רך כלל בחיינו באמצעות לימודים (כלומר
 ישית דרך הראש) ונסיעות לחו"ל
 שית דרך הרגליים).

ז, רעיונות מקוריים, גישה רעננה וחדשנית
 ה הזו היא בהחלט הזמן לכל אלה. אולם
 וטו במזל גדי לא יעשה לכם חיים קלים:
 ם בשנים הקרובות להתמודד עם הקשיים
 ם צאים מתחת לפני השטח ועם אתגרים

התמודדות עם נושאי תעסוקה וכספים,
 כם והצורך בעומק - אלמנטים שהתאומים
 שוכחים להתעמק בהם יותר מדי, כי זה
 .

פרקי זמן שצריך להתייחס אליהם קצת
 כזה הוא למשל הילוכו האחורי של מרקורי
 ' בחודש ינואר עד פברואר וזה קורה במזל
 הזה מכריח אתכם להתמודד עם גישה
 ת יותר לעולם ולעשות את הדברים בדרך
 :. פרק זמן נוסף הוא הילוכו האחורי של
 יים מאי עד יוני וזה מתרחש במזל שור.
 ה כדאי לנקות משקעים רגשיים שהצטברו
 משיכים הלאה.

התאמה בין מזלות

עקרב	תאומים
	
24/10	21/5-2
-21/1	1/6
1	

מזל אויר עם מזל מים. עוד צירוף לא קל למזל תאומים, אבל בהחלט מעניין
 ומסקרן.. העקרב בהחלט מלהיב את דמיונו של התאומים. הפוקר פייס שלו
 גורמים לתאומים להסתובב מסביב ליצור האדיש, ולנסות ולהוציא ממנו
 תשומת לב. אבל ראה זה פלא, העקרבון לא ממש מגיב.. אין ספק, העקרב
 שומר את הקלפים קרוב לחזה, ולא מוציא כלום. התאומים יכול לצאת

מהכלים כדי להוציא ממנו תגובה, וזה בערך חלק ממה שמתרחש גם בזמן הקשר עצמו: ילד קטן מתרוצץ מסביב ועושה המון רעש, ומישהו עם פרצוף חשוב משחק אותה אדיש. אולם עמוק בפנים, העקרב מאוד אוהב את היכולת התאומית לשנות צורה, לדבר על הכל, ולהתייחס לחיים בקלילות כזו, מה שהעקרב ממש לא מצליח לעשות: מבחינתו החיים הם מאבק בלתי פוסק, ורובו - מתחת לפני השטח. הקשר הוא בין אחד שמוציא הכל, לבין מישהו אחר שמחזיק הכל בבטן. יעבוד? הממ... בגדול, הסקס יכול להיות מסקרן למדי, וההפכים של השניים בהחלט יכולים ליצור עניין, אבל לאורך זמן קשה להיות עם התאומים הפרפרי, כשאתה זקוק לדרמות או למבחני נאמנות על ימין ועל שמאל. כי העקרב הוא שופט קטלני, ומי שנעלם אפילו לרגע כשהוא צריך אותו... חבל על הזמן. בקצור, לא יעבוד, בטח לא כל זמן שהתאומים לא למד את הלקח: העקרב לא שוכח - ולא סולח! רגע, לתאומים המתוקים לא תמיד סולחים? לא בבית ספרנו, אמר העקרב, הסתובב, והתהפך לצד השני של המיטה ונרדם, לבדו.

פרופ' נכבדה,

כמה חבל שנולדים בעולמנו אנשים מוכשרים בתחומים רבים אך חסרים לחלוטין חוש הומור והסובלים ממיזנתרופיה ומלאים קינאה וחשדות לא מבוססים.

אני מאוד מקווה שהמחקרים האמפריים בעולם האקדימי אמינים יותר מחוות הדעת השגויות שלך על 'ג'יגולוס אולטימטיווים'. כמומחה לענייני דרום איטליה והמאפיה מצאתי שאין ולא כלום בין קשר רב שנתי, אוהב ומפנק לבין ביצוע חד-פעמי של ג'יגולו, שרץ לאחר מעשה להפקיד את התמורה בבנק. הלואי והיו בי את מיליארדי הזרעונים המצויים באשכיו של ג'יגולו מצוי, היורה לכל עבר את חיציו. מה לעשות, כבר אינני מוסלמי שאהיד שיש לו זיקפת נצח.

מוזר, שבין התבגרות מנטלית לבין תארים אקדמיים אין קשר [האם פרופסורה מביאה לשכרון חושים?]. חבל שהקשר שלך עם העולם הוא קשר גורדי, שלפי המיתולוגיה היוונית גורדיוס מלך פריגיה קשר קשר מסובך שאיש לא יכל להתירו. החוזים בכוכבים אמרו שמי שיתיר את הקשר המסובך יזכה למשול על כל אסיה. אלכסנדר מוקדון הצליח להתיר את הקשר באיבחת חרב. כך,

באיבחת חרב, ללא סיבה, כרתת את הענף שעליו ישבת [שאלו רבנית ריפורמית למה היא לא עושה גם בריתות, השיבה: אני לא כורתת את הענף שעליו אני יושבת]. מתוך תיבת הפנדורה יצאו לפתע כל מיני מריעין בישין, שדים ורוחות, שלטון הרוע והחושך בהתגלמותם וחשדנות עיוורת הלוקה בחולניות הדורשת מרפא [ויפה שעה אחת קודם],

חז"לנו זכרונם לברכה ידעו לומר דברים של טעם: 'הפוסל במומו פוסל'. להרגשתי, את רוקדת לא רק טנגו [קומפרסיטה] בשניים אלא את רוקדת את החיים עם כמה פרטנרים בעת ובעונה אחת. שימשתי לך מן הסתם תחליף לחברות של אמת כל עוד יצאת מסופקת בתשוקותיך.

אני מאחל לך:

1. שהמלאך רפאל ידאג שתהיי בריאה פיזית וגם מנטלית.
 2. שהקדוש ברוך הוא המזווג זיווגים יספק לך בן זוג שיספק אותך השכם והערב, ואת יודעת מה - שיהיה גם אינטלקטואל ואנושי לא פחות ממני.
 3. שהשטן או לוציפר יעניקו לך בינה, שלא תרדי לחייו בחשדנות חסרת שחר ושתביני סוף סוף מהם יחסי אמון.
- ואחרון - למען הגילוי הנאות - זכרתי לך חסד הימים היפים והשעות המופלאות שבילינו יחד. מה שזה אומר, שיש לך ימים ושעות של הארה.
- אל דאגה, אשלח לך לא את 'על העיוורון' אלא את ה'מוות לסרוגין'. הקדמונים קבעו שבכל פרידה יש קמצוץ של מוות.

הנה בלי כוונה הארכתי בדבריי.

